

Miljøministeriets departement
Lasse Zöga Diederichsen
Sendt per mail til mim@mim.dk

Vingsted, den 25. april, 2022.

Fælles høringssvar fra Danmarks Fiskeriforening PO og Danmarks Sportsfiskerforbund vedrørende: Bekendtgørelse om Vildtskaber, sagsnr. 2021-3858

Danmarks Sportsfiskerforbund og Danmarks Fiskeriforening PO er fundamentalt uenig i, hvordan skarven forvaltes i Danmark.

Vi anser skarvforvaltningen i som en veldokumenteret fiasko, der ikke på nogen måde har levet op til egne målsætninger i diverse forvaltningsplaner. Miljøstyrelsens seneste skarvforvaltningsplan anser vi således også for utilfredsstillende og uden mulighed for at nå egne målsætninger.

DSF har derfor sammen med Dansk Laksefond udarbejdet en alternativ skarvforvaltningsplan - se <https://issuu.com/danmarkssportsfiskerforbund/docs/skarvforvaltningsplan?fr=sYzNjNTQ2MTgyNzI> - som giver et realistisk bud på, hvordan man kan opnå god bevaringsstatus for både skarv og for de sårbare fiskebestande.

Dette høringssvar afspejler, at skarven truer danske fiskebestande – bl.a. ørred, stalling, laks og snæbel – i et omfang, så mange lokale bestande er udryddede, og at der overalt er meget alvorlig tilbagegang i vandløbene. Tilsvarende har skarven stor, negativ indflydelse på en række fiskebestande og -arter i de marine områder. Såfremt man ønsker at beskytte sårbare og udryddelsestruede fiskebestande, er der derfor al mulig grund at forbedre mulighederne for at friholde de sårbare fiskebestande for skarvprædation så meget som muligt.

Danmarks Sportsfiskerforbund og Danmarks Fiskeriforening PO har med udgangspunkt i ovenstående følgende konkrete kommentarer til udkastet til den reviderede vildtskadebekendtgørelse:

Der står således i §14 stk. 1:

1) I perioden 1. august - 31. marts til ejeren af aktivt fiskende bundgarn eller ruser inden for en afstand af 1 km fra redskabet. Tilladelse kan gives ved ferske vande og på fiskeriterritoriet. På fiskeriterritoriet kan der alene gives tilladelse til regulering i områder, hvor den frie jagtret efter jagt- og vildtforvaltningslovens § 15 kan udøves. Regulering må foretages på land op til 50 meter fra højeste daglige vandstandslinje inden for 1 km fra aktivt fiskende bundgarn eller ruser på fisketerritoriet. Ved ferske vande må regulering ske op til 50 meter fra vandspejlet. Tilladelse kan gives for at undgå skader på fiskeri.

Perioden bør ændres til 1. august – 10. maj. Fritidsfiskerne kan fiske med åleruser indtil denne dato, hvorefter der er forbud mod brug af åleruser i det rekreative fiskeri indtil den 1. august. Det giver god mening at fritidsfiskerne skal kunne begrænse skarvens fiskeri i ruser indtil denne skæringsdato. Og da det er muligt at regulere skarv i henhold til § 14, nr. 4 og 5 indtil udgangen af maj, er der allerede præcedens for regulering i maj.

Det fremgår ikke af teksten i stykke 1, om det er muligt at regulere ude på vandet i ferskvand, eller om det kun kan foregå fra land. Hvis det ikke er muligt at regulere fra båd, så bør det sikres - gerne med en præcis formulering i stykke 1 - at det bliver et af de værktøjer, der kan bruges til at sikre fiskebestandene.

§ 14, 2 lyder sådan:

I perioden 1. august - 31. marts i kystområder, der er udpeget som vigtige for fiskeri og fiskebestande, jf. bilag 1. Tilladelse kan gives for at beskytte fisk i vigtige opvækstområder.

Vi mener, at der er behov for at revidere Bilag 1, sådan at en række andre vigtige lavvandede fjorde/områder som fx Karrebæk Fjord, Faxe Bugt, Dybsø Fjord og Præstø Fjord indgår.

Det bør desuden være muligt at anvende kunstigt skjul og kunstige lokkefugle i de udpegede kystområder. Det har i praksis vist sig at være meget svært at komme i nærheden af skarverne uden skjul. Den nuværende manglende mulighed for at optimere reguleringen ved brug af skjul og lokkefugle og dermed optimere beskyttelse af fiskene i § 14, 2 anser vi for at være meningsløs og direkte kontraproduktiv.

Vi hilser meget den nye mulighed for regulering på rasteplasser ved kysterne i §14, nr. 7 velkommen.

Vi ønsker en tilføjelse til § 14,5 hvor der står følgende:

Naturstyrelsen kan give tilladelse til regulering af skarv til opfyldelse af de i nr. 1-7 angivne formål i følgende perioder og områder:

5) I perioden 1. august - 31. maj i fredningsbælter for vandrefisk. Tilladelse kan gives for at beskytte vandrefisk.

I praksis så forvaltes denne mulighed alt for restriktivt, idet der kun gives tilladelse til at regulere fra land og ikke i selve fredningsbælterne, som ellers bør være formålet. Fredningsbælterne går jo mindst 500 meter ud i havet, så regulering fra land løser ikke nødvendigvis den udfordring, som skarverne påfører fiskene i fredningsbælterne. Teksten bør ændres, så det med rødt tilføjes:

I perioden 1. august - 31. maj fra land og på fisketerritoriet i fredningsbælter for vandrefisk. Tilladelse kan gives for at beskytte vandrefisk.

I §14, stk. 4 står:

Stk. 4. Tilladelse efter stk. 1, nr. 1, 2, 3, 5, 6 og 7, kan gives til regulering af skarv i tidsrummet fra 1 ½ time før solopgang til 1 ½ time efter solnedgang.

Vi mener, at det også skal gælde for §14, nr. 4 (I perioden 1. april - 31. maj. Tilladelse kan gives for at beskytte udtræk af smolt af snæbel, laks og ørred). Skarvens prædation på smolt er meget vel-dokumenteret gennem en lang række undersøgelser, og der er absolut ingen grund til at begrænse mulighederne for at reducere skarvernes prædation på de udtrækkende smolt.

I samme stk. 4 står: *Tilladelse efter 1. pkt. kan kun gives i perioden 1. september - 31. januar.* Vi mener ikke, den tidsmæssige begrænsning skal være der, men at muligheden derimod skal gælde fra 1. august til den 31. marts.

I §14, stk. 5 nævnes det, at der kan stilles krav om, hvilket fartøj, der skal reguleres fra. Vi anser dette krav for et benspænd, der begrænser mulighederne for en meningsfuld regulering. Vi mener, at reguleringen altid skal kunne foregå i jægerens eget fartøj.

Det sidste punkt er ikke nødvendigvis en udfordring, som kan adresseres i vildtskadebekendtgørelsen. Men det nævnes for at henlede opmærksomheden på en problemstilling, der kan udgøre en trussel for fiskearter som fx laks og snæbel. Hvis der etablerer sig en skarvkoloni i et område – fx i nærheden af Vadehavet, hvor snæblen er tæt på at uddø, og hvor der ikke skal være skarvkolonier – og lodsejeren efter dialog ikke ønsker at medvirke til nogle former for regulering, så er myndighederne i dag reelt magtesløse. Vi mener derfor, at der i lovgivningen skal være en mulighed for at pålægge lodsejeren at samarbejde om en eller anden form for regulering.

Nok om skarv og over til en anden dygtig fisker – den spættede sæl. Vi hilser meget den nye mulighed velkommen, som står i § 24 Stk. 3: *Naturstyrelsen kan give tilladelse til regulering af*

spættet sæl i perioden 1. august - 30. april i fredningsbælter for vandrefisk. Tilladelsen kan gives for at beskytte vandrefisk.

Det er ikke kun i fredningsbælterne, at der kan være behov for at beskytte vandrefiskene. Der findes en lang række flaskehalse i havområdet, hvor vandrefisk er ekstremt sårbare – og der er ikke fredningsbælter ved dem alle. I regi af Miljøministeriets Skarvgruppe er DTU Aqua netop nu ved at udarbejde en liste over marine flaskehalse, hvor det skal være muligt at beskytte vandrefiskene mod skarvprædation. Vi vil opfordre til, at §24 styk 3 får den tilføjelse, at den også skal kunne finde anvendelse i marine flaskehalse, som er udpeget af DTU Aqua.

Med venlig hilsen

Henrik Lund

Biolog – Danmarks Fiskeriforening PO.

Kaare Manniche Ebert

Biolog - Danmarks Sportsfiskerforbund